

רב ליום אחד

סיפור חסידי

המגיד מדובנו היה נוסע מקהילה לקהילה ודורש דרשות. בכל מקום קיבלו אותו בשמחה רבה ובכבוד גדול. יום אחד, כשנסעו בדרך לקהילה רחוקה, אמר העגלון:

– רבי, אני רוצה לבקש ממך טובה. בכל קהילה מקבלים אותך בשמחה ובכבוד. אני עגלון פשוט. אפילו לקרוא ולכתוב אינני יודע. הייתי רוצה שיקבלו גם אותי, פעם אחת, בכבוד גדול. אולי אתה מסכים שנחליף בינינו את הבגדים ליום אחד? אנשי הקהילה יחשבו שאתה העגלון ואני הרבי ויתנו לי כבוד. בבקשה, רבי, רק ליום אחד!
אמר הרבי מדובנו לעגלון שלו:

– אתה יודע שהבגדים אינם עושים את האדם. הם אינם הדבר החשוב ביותר. מה יקרה אם אנשי הקהילה ישאלו אותך שאלות קשות? או יבקשו ממך להסביר פסוק קשה מן התורה? מה תעשה אז?

– אל תדאג, רבי, אני אסתדר.

– אם כך, בבקשה, אני מסכים.

הרבי והעגלון התפשטו החליפו ביניהם את הבגדים. הרב לבש את בגדי העגלון והעגלון לבש את בגדי הרב.

כשהגיעו לעיר, כל אנשי הקהילה יצאו לקבל את פני הרב. הם לקחו את ה"רב" לבית הכנסת בכבוד גדול, והמגיד מדובנו, לבוש בגדי עגלון הלך אחריהם. כשהגיעו לבית הכנסת, באו כולם לברך את ה"רבי" ולקבל את ברכתו. ישב ה"רב" על הפממה ועל-ידו כל נכבדי העיר. ה"עגלון" ישב בפינה וחיכה לראות מה יקרה. והנה קם אחד האנשים וקרא:

– רבי, האם אתה יכול להסביר לנו את הפסוק הראשון מפרשת השבוע של השבוע הזה? אנחנו לא מבינים אותו.

המגיד חייך לעצמו בפינה. זה היה פסוק קשה מאוד, מה יעשה ה"רבי" עכשיו? פתח ה"רבי" את החומש והביט בו דקות ארוכות, הוא לא ידע לקרוא, אבל אפשר היה לחשוב, שהוא מנסה להבין את המלים. הוא קימט את המצח, שייחק בידיו בזקן הארוך, אמר שלוש פעמים: "אי, אי, אי", ואז אמר:

– באמת מה זה? האם זאת השאלה הקשה שרציתם לשאול אותי? הרי זה פסוק פשוט מאוד. אין בעיה להבין אותו. אפילו העגלון יכול להסביר לכם את הפסוק הזה. בוא הנה, עגלוני היקר, בוא לבמה והספר לאנשי הקהילה את הפסוק הזה...

רב ליום אחד

ספור חסידי

המגיד מדובנו היה נוסע מקהלה לקהלה ודורש דרשות. בכל מקום קבלו אותו בשמחה רבה ובכבוד גדול. יום אחד, כשנסעו בדרך לקהלה רחוקה, אמר העגלון:

– רבי, אני רוצה לבקש ממך טובה. בכל קהלה מקבלים אותך בשמחה ובכבוד. אני עגלון פשוט. אפילו לקרא ולכתב אינני יודע. הייתי רוצה שיקבלו גם אותי, פעם אחת, בכבוד גדול. אולי אתה מסכים שנחליף בינינו את הבגדים ליום אחד? אנשי הקהלה יחשבו שאתה העגלון ואני הרבי ויתנו לי כבוד. בבקשה, רבי, רק ליום אחד!
אמר הרבי מדובנו לעגלון שלו:

– אתה יודע שהבגדים אינם עושים את האדם. הם אינם הדבר החשוב ביותר. מה יקרה אם אנשי הקהלה ישאלו אותך שאלות קשות? או יבקשו ממך להסביר פסוק קשה מן התורה? מה תעשה אז?

– אל תדאג, רבי, אני אסתדר.

– אם כך, בבקשה, אני מסכים.

הרבי והעגלון התפשטו החליפו ביניהם את הבגדים. הרב לבש את בגדי העגלון והעגלון לבש את בגדי הרב.

כשהגיעו לעיר, כל אנשי הקהלה יצאו לקבל את פני הרב. הם לקחו את ה"רב" לבית הכנסת בכבוד גדול, והמגיד מדובנו, לבוש בגדי עגלון הלך אחריהם. כשהגיעו לבית הכנסת, באו כלם לברך את ה"רבי" ולקבל את ברכתו. ישב ה"רב" על הבמה ועל-ידו כל נכבדי העיר. ה"עגלון" ישב בפנה וחכה לראות מה יקרה. והנה קם אחד האנשים וקרא:

– רבי, האם אתה יכול להסביר לנו את הפסוק הראשון מפרשת השבוע של השבוע הזה? אנחנו לא מבינים אותו.

המגיד חיך לעצמו בפנה. זה היה פסוק קשה מאוד, מה יעשה ה"רבי" עכשו? פתח ה"רבי" את החמש והביט בו דקות ארוכות, הוא לא ידע לקרא, אבל אפשר היה לחשב, שהוא מנסה להבין את המלים. הוא קמט את המצח, שחק בידיו בזקן הארוך, אמר שלוש פעמים: "אי, אי, אי", ואז אמר:

– באמת מה זה? האם זאת השאלה הקשה שרציתם לשאול אותי? הרי זה פסוק פשוט מאוד. אין בעיה להבין אותו. אפילו העגלון יכול להסביר לכם את הפסוק הזה. בוא הנה, עגלוני היקר, בוא לבמה והסבר לאנשי הקהלה את הפסוק הזה...

רַב לְיוֹס אָחֵז

ספור חסידי

המאמר מדבר על ה'ה' עוסק מקהלה לקהלה וזוהי זרזות גדול מקום קבלו אורנו
בשמה רבה והבדל גדול. 'וס אחז, בשגשגו בצורה לקהלה רחוקה, אמר
הצדק:

– רב, אני רוצה לרקש ממך טובה. גדול קהלה מקבלי אורח, בשמה והבדל.
אני צדקן פשוט. אפילו לקרא ולכתוב איני יוצא. ה'ת' רוצה שיקבלו גם אורח, פשוט
אחת הבדל גדול. אולי אחת מסכים שגמלה ל'נינו את ההגדה ל'וס אחז? אולי
הקהלה 'חשבו שצדקן ו'אני הרב' ו'תנו ל' הבדל. בהקשה, רב, רק ל'וס
אחז!

אמר הרב מדברנו לצדקן שלי:

– אחת יוצא שהבדל אינו צושים את האדם. הם אינם הדבר החשוב ביותר.
מה יקרה אם אנשי הקהלה ישיגו אורח, שיגלו קשות? או 'בקשו ממך ל'הסב'ר
פסוק קשה מן התורה? מה תציעו אולי?"

– אל תדע, רב, אני אסתדר.

– אם כן, בהקשה, אני מסכים.

הרב והצדקן התפשוטו החליטו ל'נינו את ההגדה. הרב ל'ש את הבדל הצדקן
והצדקן ל'ש את הבדל הרב.

בשהגדלו ל'ר, כל אנשי הקהלה יצאו לקבל את פני הרב. הם לקחו את ה"רב"
ל'ת-הבדל גדול, והמאמר מדברנו, ל'ש הבדל הצדקן הצדקן אומר'הם.
בשהגדלו ל'ת הבדל גדול כלם ל'ר. את ה"רב" ולקבל את הרבתו. 'ש
ה"רב" צל הבמה וצל-יצו כל נבדל-ר'ר. ה"צדקן" 'ש ל'שנה וחכה לראות

מה יקרה. והנה קם אחז האנשי וקרא:

– רב, הבא אתה 'כול ל'הסב'ר ל'נו את הפסוק הראשון מפרשת השבוע
השלוש הנה? אנוחנו ל'א מ'נינו אורח.

המאמר ח'ק, ל'צדקן ל'שנה. זה ה'ה' פסוק קשה מאוד, מה יציע ה"רב" צדקן?
פתח ה"רב" את החמש והל'ט לו צקות ארבות הוא ל'א יצא לקרא, אלה
אפשר ה'ה ל'חשב, שהוא מנסה ל'הבין את המל'ט. הוא קיט את המצח, שחך
ל'דו בל'קן ה'ר, אמר שליט פ'מ'ט: "א, א, א", ואל אמר:

– בל'אמת מה זה? הבא ל'את השאלה הקשה שר'תנו ל'שאלו אורח? ה'ר' זה
פסוק פשוט מאוד. אין ה'צ'ה ל'הבין אורח. אפילו הצדקן 'כול ל'הסב'ר ל'כס את
הפסוק הנה. ב'א הנה, צדקן ה'יקר, ב'א ל'מה והסב'ר ל'אנשי הקהלה את
הפסוק הנה...